

junts junts junts

ELS DOS TREBALLS DE PUIGDEMONT

La deriva de JUNTS en l'entorn català

Dins el context del post independentisme, un personatge com Puigdemont i un partit com JUNTS han perdut el rumb. El corrent després de les darreres pluges és brau i arrossega més sediments dels que poden evitar. O canvien el curs dels esdeveniments o l'allau s'endurà la petita presa que havien construït a Brussel·les.

Cal dir que no ha estat una riuada sobtada, fa temps que el cabdal va pujant poc a poc, però puja i tant JUNTS com Puigdemont han tingut temps de buscar una estratègia favorable per salvar els mobles. Com a partit, JUNTS ha anat fent la seva deriva cap a la burgesia catalana que la va parir. Recordem que JUNTS és la soca més robusta del que fou la Convergència de Pujol i Pujol serà el que es vulgui, però d'esquerres, no. Així que els convergents que queden (amb diferent cognom), han decidit tornar a l'origen que els va donar de mamar i de manar. Coherent i sempre legítim malgrat que a vegades una mica complicat de compaginar amb el nacionalisme radical al que han jugat darrerament. El resultat final és que JUNTS ha esdevingut la caixeta de sorpreses de la política espanyola, ara voten a uns, ara als altres i sempre de manera imprevisible. Bé, en tenen tot el dret. Coherents no semblen però qui és coherent a hores d'ara?

Una mica més galdós resulta el paper de Puigdemont. Des de la seva fugida fins ara ha anat perden pistonada. Fa encara no quatre dies, Catalunya anava en peregrinació a Brussel·les per veure'l. Puigdemont sortia a la tribuna, atacava amb ardor al conqueridor espanyol i tornava a casa havent alimentat l'esperit independentista per uns quants dies. Bona feina.

Ha passat un temps. La gasolina va cara i a Brussel·les fa fred. A cada convocatòria el catalanisme perdía un llençol. Cada vegada eren menys fins que l'últim dia, la concentració es va reduir a una trobada al menjador de casa del President. Des d'aleshores, la feina de Puigdemont ha quedat reduïda a llegir els diaris espanyols al matí i després de la migdiada, escriure un Whats App donant una resposta pretesament irònica desmentint la notícia d'Espanya. D'aquesta manera –i no pas d'altre transcendent– Puigdemont recorda qui és el far de Catalunya. Poca cosa per un exiliat, i menys encara per un ex President. I una mica vergonyós per algú que veritablement vulgui fer alguna cosa positiva per Catalunya apart dir que no.

